

Максимів Мар'яна

аспірант Львівської національної академії мистецтв, молодший науковий співробітник Львівської національної галереї мистецтв

ХУДОЖНЬО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІЛЮСТРАЦІЙ АНТІНА МОНАСТІРСЬКОГО ДО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ 1920 – 1939 РР. [СПІВПРАЦЯ ІЗ ВИДАВНИЦТВОМ «СВІТ ДИТИНИ»]

Анотація. У статті розглядаються жанрова специфіка та художньо-стилістичні особливості графічної спадщини Антіна Манастирського. Особлива увага зосереджена на праці митця над виконанням ілюстрацій до дитячих видань у популярному на початку ХХ століття видавництві «Світ Дитини», зокрема серії «Дитяча бібліотека». Антін Манастирський створює ілюстрації до кількох десятків книжок та журналів видавництва. Розглядається тематичне розмаїття графічної спадщини митця у галузі ілюстрації дитячих книжок та журналів.

Ключові слова: дитячі книжки, ілюстрації, журнал «Світ Дитини», серія «Дитяча бібліотека».

Annotation. Максимів М. Художественно-стилістичские особенности иллюстраций Антина Манастырского к детской литературе 1920-1939гг. This article describes the artistic and stylistic features and genrespecific graphic heritage Antin Manastyrskyy. Special attention is focused on the work of the artist over the execution of illustrations for children's books in the popular early 20th century, publisher «Svit Dytyny» including the series "Dytyacha biblioteka". Antin Manastyrsky creates illustrations for dozens of books and magazines of the publisher.

Key words: children's book illustrations, magazine «Svit Dytyny», series "Dytyacha biblioteka".

Аннотация. Maksimiv M. Art-stylistic features of illustrations of Antin Manastyrskiy to child's literature of 1920-1939. В статье рассматриваются жанровая специфика и художественно-стилістичские особенности графического наследия Антона Манастырского. Особое внимание сосредоточено на работе художника над выполнением иллюстраций к детским изданиям в популярном в начале ХХ века издательстве «Мир Ребенка», в частности серии «Детская библиотека». Антон Манастырский создает иллюстрации к нескольким десяткам книг и журналов издательства. Рассматривается тематическое разнообразие графического наследия художника в области иллюстрации детских книг и журналов.

Ключевые слова: детские книги, иллюстрации, журнал «Мир Ребенка», серия «Детская библиотека».

Антін Манастирський належить до плеяди визначних українських митців першої половини ХХ ст. Його пензлю належать ікони та іконостаси багатьох церков. Відомий митець і як портретист, пейзажист, автор картин соціально-побутового та історичного жанру, станкової та книжкової графіки. У графічному доробку митця ілюстрації до десятків книг – шкільних букварів, хрестоматій, читанок, підручників, творів художньої літератури.

Метою пропонованої статті є мистецтвознавчий аналіз ілюстрацій Антіна Манастирського до дитячих книжок та періодичних видань, що виходили у львівському видавництві «Світ Дитини»¹. На сьогоднішній день, спадщина А.Манастирського у галузі графіки, і зокрема, ілюстрації до дитячих видань, є не достатньо вивченими як мистецтвознавцями-сучасниками митця, так і радянськими дослідниками. Особливо це стосується співпраці Антіна Манастирського із видавництвом «Світ Дитини».

До вивчення графічної спадщини Антіна Манастирського звертався мистецтвознавець Григорій Островський. У нарисі про творчість А. Манастирського та вступній статті до каталогу персональної виставки митця 1958 року [1],[2], дослідник побіжно зупиняється на мистецтвознавчому аналізі графіки Антіна Манастирського, особливо це стосується ілюстрацій у виданнях для дітей. Мистецтвознавець зазначає, що ілюстрації художника можна відразу впізнати серед сотень різних дитячих видань, бо «кожен рисунок у нього гранично ясний, простий і переконливий», також дізнаємось, що у 20-х – 30-х роках Манастирський ілюструє половину дитячих видань із серії «Дитяча бібліотека» [3].

Дослідниця Христина Санноцька у вступній статті до альбому Антіна Манастирського 1980 року також особливо виділяє графічну спадщину митця. Мистецтвознавець зазначає, що найулюбленішим жанром графіки була дитяча ілюстрація, а також те, що художник став одним з найпопулярніших ілюстраторів шкільних підручників 20-х років [4].

Проте, зазначимо, що і Г.Островський і Х. Санноцька у своїх працях [5], [6], [7], аналізуючи графічну спадщину митця, особливо виділяють працю над ілюструванням творів російських художників, наголошуючи, що своїми ілюстраціями художник «сприяв популяризації прогресивної російської літератури», «ці роботи були актом великого культурного значення [...], сприяли братньому єднанню українського і російського народів», – що цілком відповідає засадам тогочасної ідейної пропаганди у будь-якій літературі цього періоду. Про оформлення праць українських письменників дослідники згадують побіжно. Осо-

¹ Редакція часопису «Світ дитини» до війни перебувала в будинку польського «Сокола» на вул. Зіморовича,8 (тепер вул. Д.Дудаєва). Видання «Світу дитини» відновила у Львові 1994 року Лідія Лемик (1947-2005). Після 2005 року головним редактором став Я.Лемик – чоловік п. Лідії. Від 1994 і до сьогодні редакція часопису знаходиться на вул. Тугана-Барановського,24. Свою місію часопис не втратив: видає журнал «Світ Дитини», книжки відомих українських та іноземних авторів, працює із видатними редакторами. Книжки та журнали ілюструють як відомі художники, так і початківці. Сьогодні на титульній сторінці журналу часто можна побачити твори видатних художників – давніх «друзів» часопису О.Кульчицької, М.Сосенка, О.Куриласа, А.Манастирського.

бливо це стосується серії «Дитяча бібліотека»². Г.Островський у працях 1958 року навіть не згадує назви видавництва «Світ Дитини», якому ця серія належала. Це пов'язано із забороною і закриттям цього часопису. А мистецтвознавець Х.Саноцька назвала цю серію «Шкільна бібліотека»³, хоча таку назву мала зовсім інша за змістом серія видань, заснована у 1964 році. Також, до недоліків можемо віднести те, що перелік оповідань ілюстрованих Манастирським, які подає мистецтвознавець Христина Санноцька, вказані без авторів та видавництва[8].

Мистецтвознавець Микола Батіг найбільше із дослідників долучився до вивчення графічної спадщини митця, цій темі присвячені дві його статті «Волошки в житті» в журналі «Жовтень» 1988 р. та «Його волошки в житті» в журналі «Образотворче мистецтво» 2003 р. [9],[10]. Дослідник зокрема зазначає те, що праця А.Манастирського у галузі графіки принесла митцеві у 20—ті роки ХХ ст. не меншу славу ніж його живописні твори, а також те, що митець здобув велику пошану як ілюстратор, про це свідчить той факт, що крім українських видавництв, ілюстрації йому замовляли польські і білоруські. Проте дослідження М.Батога мають лише фрагментарний характер, мистецтвознавець акцентує увагу на загальних характерних рисах творчої манери митця як графіка.

Також у загальних працях, присвячених історії графіки[11],[12] праця Антіна Манастирського у галузі графіки, згадується побіжно, особливо це стосується ілюстрацій до видань серії «Дитяча бібліотека» видавництва «Світ Дитини».

Для Антіна Манастирського праця у галузі графіки розпочалася, ще коли навчаючись у реальному училищі, він був змушений працювати у станіславівській літографічній майстерні з 1892 по 1894 рік, таким чином заробляючи собі на проживання та навчання.

Починаючи з 1910 року Антін Іванович протягом тривалого часу працює у галузі книжкової графіки. Тематичний діапазон книжкової графіки митця надзвичайно широкий. Це анімалістичні байки для дітей («Оповідання про життя звірів», 1922, А.Лотоцький «Коник-дзвоник і слимак», 1923, Я.Вільшенко «Казка про шевчика Копитка і качурина Квака») фантастичні байки (Р.Завадович⁴ інсценізація «Казки про царевича і підземну царівну», 1924, можливо вийшла у видавництві «Світ Дитини»[прим.авт.])[13].

У творчому спадку залишив художник і численні ілюстрації творів І. Франка, М. Гоголя, Т. Шевченка, А.Чехова. А.Манастирський є автором 53 ілюстрацій

до Біблії, яка вийшла друком також у Львові у 1926 році. Його ілюстрації прикрашають видання українських перекладів О.Пушкіна, І.Тургенєва, А.Чехова, Г.Успенського. Також, ілюстрував гостросоціальною поемою Марії Підгірянки «Мати-страдниця» 1929 року [14](вийшла в друк у Львові накладом видавництва М.Матвійчука[прим.авт]).

Найпліднішою була співпраця А.Манастирського із видавництвом «Світ Дитини». Цей ілюстрований часопис для дітей виходив у 1919-1939 роках.

В Галичині кінця ХІХ ст. першим дитячим журналом був «Дзвінок»(1890 – 1914 рр., редактор – О. Барвінський). Окрім журналу «Світ Дитини», в цей період видавалися й інші дитячі періодичні видання різного тематичного спрямування, адресності, соціально-політичного ухилу – «Ластівка» (додаток до педагогічного журналу «Учитель»), «Весна», «Рідна школа», «Плай», «Проблески», «Приятель дітей», «Юні борці», «Бібліотека для молоді, міщан і селян»[15].

Але, саме видавництво «Світ дитини» наважується задовольнити потребу у новій дитячій ілюстрованій літературі, яка б виховувала національно-свідоме покоління українців. Воно було засноване у Львові в кінці 1919 року вчителем української приватної школи у Львові («Рідної школи») ім. Б.Грінченка Михайлом Тараньком (1887-1956), на свій власний капітал (кільканадцять тисяч австрійських крон, заощаджених за час військової служби 1914 – 1918 рр.), з метою видання передусім дитячого журналу під назвою «Світ Дитини», а згодом з 1920 р. і книжок. 1 листопада 1919 року (в пам'ять першої річниці Української держави) був виданий перший номер журналу. Згодом, з 1923 року, М.Таранько розпочинає видавати журнал для молоді «Молода Україна». З 1920 року у видавництві була започаткована серія для дітей «Дитяча бібліотека». Протягом 1920 – 1939 рр. в цій серії вийшло 235 книжок.

Видавець і редактор Михайло Таранько згуртував довкола «Світу дитини» таких авторів, як Богдан Лепкий, Марійка Підгірянка, Юрій Шкрумеляк, Антін Лотоцький та ін... Часопис ілюстрували видатні мистці, зокрема О. Кульчицька (створила також видавничу сигнатуру М. Таранька (іл.1)), А. Манастирський, Я. Гніздоський, Е. Козак, Л. Гец, П. Ковжун, В.Цимбал, М.Фартух, В.Січинський, М.Дяченко, П.Андрусів, Р.Лісовський, О.Курилас. На цьому часописі виховувалася українська молодь 20-30-х років ХХ ст.[16].

Популярними були книжечки із серії «Дитяча бібліотека», що виходила у видавництві «Світ Дитини» про яку згадували вище. З відомих нам, першою проілюстрованою А. Манастирським і п'ятою у цій серії, стало віршове оповідання Я.Вільшенко⁵ «Чорнокнижник з Чорногори» 1921. Митець виконав сімдесят одну ілюстрацію до цієї книжки, до кожної строфи оповідання. Особливо вражає малюнок із зображенням Січового Стрільця, що лежить, ледь піднявшись на землі, біля нього символічно зображена Воля у вигляді молодої дівчини у вишиванці та вінку, вона схилилася над вмираючим стрільцем і показує рукою вперед, на «Волю» що прийде; позаду стоїть юнак що сурмить із прапором в руках, на якому зображений Тризуб. Ще

² За правописом, у 20-х роках – «Діточа бібліотека»

³ З 1964 року ця серія виходила у різних видавництвах російською та українською мовою

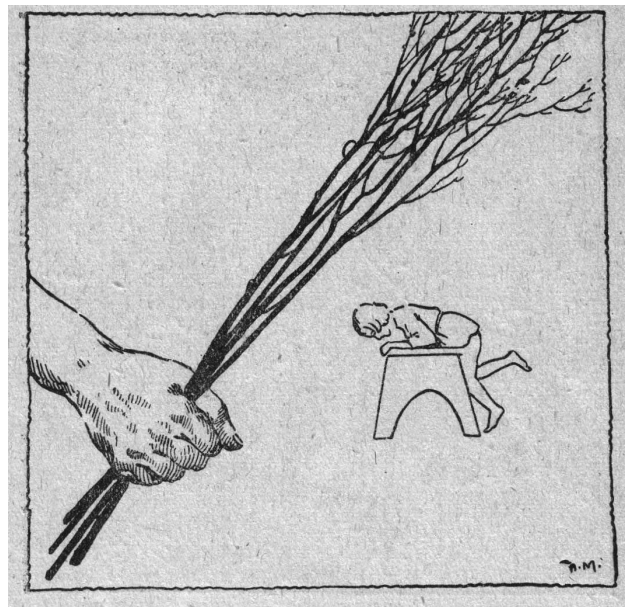
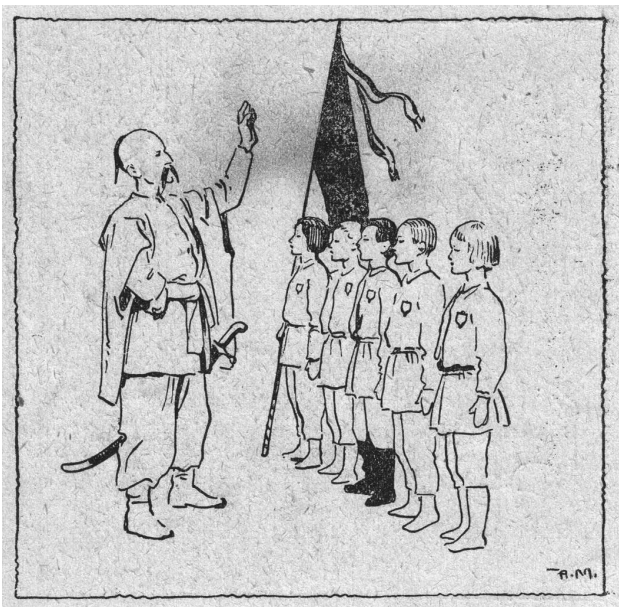
⁴ Завадович Роман Михайлович (18.12.1903-13.05.1985) – український поет, прозаїк, журналіст. Сімнадцятирічним хлопцем почав займатися літературною працею. Перший його вірш «Святий Миколай» надрукований 1920 р. у Львівському часописі «Світ дитини». У цьому журналі в 20-30 роках він плідно друкує свої твори для дітей.Письменник співпрацював у Львові з відомим видавцем книжок для дітей та юнацтва Михайлом Тараньком. У його видавництві Завадович надрукував дитячі п'єси, переважно комедійки: «Князь Марципан» (1924), «Серед ангелів» (1924), «Через файку» (1925), «Покарані» (1935), «Страхопуд» (1936). Він же зробив віршовані інсценізації казок «Казка про царевича Івана і підземну царівну» (1925), «На дворі царя Гороха» (1933) та деяких оповідань.

⁵ Псевдонім Антіна Лотоцького.

іл.1. О.Кульчицька сигнатура

іл.2-4. Ілюстрації А.Манастирського до книги
Чорнокнижник з Чорногори

один рисунок зображує хлопчика, що стоячи на коліні, присягає дівчині-українці, яка тримає прапор в руках, що за текстом символізує «Україну-Неньку» (іл.2). Серед інших зображень лава хлопчиків-скаутів, що уважно слухають свого виховника-козака. Чи до прикладу, зображення козака, що на колінах тримає малого хлопця і його повчає (іл.3 – 4). Характер зображень надзвичайно патріотичний, що відповідає змісту оповідання. Композиція проста і не перевантажена зайвими деталями. І якщо більша частина ілюстрацій до оповідання – це ілюстрація тексту, то останні десять є повчальними алегоріями. Більшість ілюстрацій зображують персонажів в русі, також художник майстерно передає емоції: гордість, страх, злість, заздрість, радість, лукавство, переживання, сум та ін. У багатьох ілюстраціях фоном виступають пейзажі Карпат, адже дія відбувається у Чорногорі. Виразальними графічними засобами митцеві служить штрихова лінія та плями. Ілюстрації мають різний за насиченістю характер: в одних поле заповнено повністю – це, в основному, зображення подій на природі, і майже не заповнено – це події, що відбувалися у приміщенні.

Цікавими з точки зору композиції є співставлення окремих деталей та планів у ілюстраціях, вражає простота та стриманість окремих елементів. Так в одній із ілюстрацій митець зображує на першому плані руку із різкою, і далеко в глибині – зображений хлопчик, що приготувався до покарання. Художник перспективу передає лише з допомогою різних за розміром різки та фігури хлопчика, без зайвих деталей (іл. 5)

Серед інших творів що виходили у цій серії це твори таких авторів як В.Королів-Старий, Я. Вільшенко, М. Підгірянкa, А.Лотоцький, О.Грицай, Вільгельм Буш, П. Куліш, М.Гоголь, М. Пеленська, Б.Грінченко та ін.[17].

Тринадцятим номером з цієї серії став твір Осипа Маковея «Пригоди горобчика» 1922 року від попередньої роботи, Антін Манастирський виконує лише вісім ілюстрацій, серед них і для обкладинки. Кожна ілюстрація – це окремий твір, на відміну від ілюстрацій до «Чорнокнижника...», тут композиція складніша, поле ілюстрації повністю заповнено (іл. 6).

Антін Манастирський крім ілюстрацій до дитячих книжок, виконував також оформлення деяких казок

іл.5 Обкладинка книжки із ілюстрацією А.Манастирського

іл.6. Ілюстрація А.Манастирського в журналі *Світ Дитини*

та оповідань у журналі «Світ Дитини» в 1930-х роках. Це оформлення оповідання Г.Х.Андерсена «Дівчинка з сірниками» Ч.1, «Мудра киця» Ч.2, Я.Вільшенко «До стовпів, що підпирають небо» Ч.5, «Ведмеже Вушко» Ч.6, «Іруся і собачка» ч.10, О.Бабія «Пригоди Богданчика-Пустунчика» (оповідання в кількох частинах, що друкувалися у різних номерах журналу)(іл.7-8) Ілюстрації вражають своїм емоційним наповненням, адже митець надзвичайно точно передає емоції персонажів, поведінку тварин, таким чином робить ці образи гранично близькими юному читачу.

Як ми вже зазначали, Антін Манастирський ілюстрував численні книжки, зокрема серед них є «Мила книжечка» Іванни Блажкевич. «Мила книжечка» – це збірка віршів – оповідань для дітей, яка складається із двадцяти чотирьох творів, і проілюстрована такою ж кількістю малюнків А.Манастирського. Вона вийшла у Львові у 1928 році у серії «Дитяча бібліотека» видавництва «Світ Дитини». Ця книжечка стала сімдесят дев'ятою у цій серії.

До збірки Іванни Блажкевич «Мила книжечка» Антін Манастирський виконує, як ми вже зазначали

232 СВІТ ДИТИНИ 4. 17-18.

Олеся Габіі.

Пригоди Богданчика-Пустунчика.

(з образками Я. Манастирського).

Часть I.

У господині Василюхи
Рух сьогодні превеликий,
Гамір в хаті день цілий:
В хату гість новий з'явився,
Богданко малий вродився,
Син здоровий і кріпкий.

І від першої хвилини
Не лиш радість із дитини,
Але й клопіт, що аж гей;
Хлопець сей якийсь рухливий,
Неспокійний і крикливий,
Не подібний до дітей.

Тільки його мати вкріє
І пелюсочку загіє,
У колісці обіє,
А хлопчисько фиц ногами,
Мах сюди, туди руками,
Скине з себе все, що є.

В хаті змисно, що й казати,
Богданка жаліє мати
Накриває сина знош;
А синочок — жива дитина,
То ж мине лише хвилину,
Пеленки знов поскидає.

Прийде ніч — він спати не хоче,
Щось бурмоче, щось муркоче,
Мамі спати вже ніяк.
І сучас добра мати:
Що з тим лобуром ділати,
Що се з нього за пустяк?

Рано мати тільки встане
І говорить: — Ну Богдане,
Час напитись молочка! —
А Богдусь вже за горнятко
Біжить скоро, жваво, гладко,
Облеклась його рука.

Так вам кажу, добрі діти,
Сей пустій не зміє сидіти
Ні хвилиночки тихцем;
Та що правда ріс скоренько,
Виглядав все здоровенько
З повним, радісним лицем.

А як рік йому минуло,
То таке се хлопці було,
Хоч слабий лиш та жалючий:
Товсті ноги, й рученята
А чорненькі оченята —
Лиш любуй ся, та цілуй.

Сяде сам собі в коліску,
Сам тримає кріпко миску,
Ість кулешу аж тричіть;
Як кулеші лиш не стане,
Миску він на землю тріє:
„Мамо! Сие!“ — так верещить.

І хоч часом за ті крики,
Мав він клопоту великі,
Й „пляшка“ він дівстав нераз;
І боліло тіло голе —
Він не каявся ніколи,
Верещав все кожний час.

Ну, а мати працює,
Цілий тиждень і у свята
Все поводиє, тут, то там,
— „Ще Богдан ходить не вміє,
Най в колісці ноги гріє
І сидить у хаті сам“.

Р.М.

Для діточих театрів вийшла вже комедійка у 3 діях зі співками п. а. **„ВУНТ ЛЯДЬОК“** Ціна 150 Мк.

Замовлення слати до контори „СВІТА ДИТИНИ“, Львів, вул. Зіморівча, ч. 3.

іл.7. Ілюстрація А.Манастирського
в журналі *Світ Дитини*

двадцять чотири ілюстрації відповідно до кількості віршів і повністю відповідають тематиці оповідань: «До школи», «Порядний хлопчик», «Козуня-любуня» (іл.9-10.), «Чистенька дівчинка», «Котик і песик», «Коник», «Перший сніг», «Чому Дмитра болять зуби», «Різдво», «Зимова забава», «Пташки в зимі», «Лікар», «Криллате господарство», «Ластівка», «Свинка», «Великдень», «Корова, коби здорова», «Школяр і бузюк», «Пташки в літі», «Купіль у річці», «Не ломати галузок», «В пасіці», «Не їж зеленицю», «Вовк і пес».

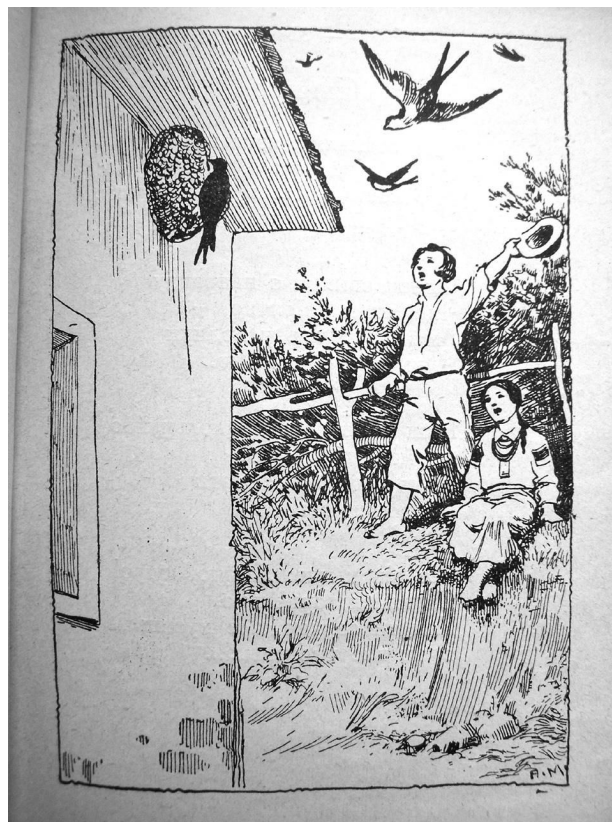
Багато з творів І.Блажкевич є ілюстрованими, на жаль не відомо чи ще якісь з них, окрім «Милої книжечки», були оформлені Антіном Манастирським. Нам також відомо, що у серії «Дитяча бібліотека» вийшла не одна книжка цієї авторки.

Ще однією яскравою сторінкою співпраці із видавництвом став випуск «Робінзона Крузо» Д.Дефо в перекладі Ю.Шкрумеляка у 1929 році у видавництві «Світ Дитини». Природа у цих ілюстраціях передає враження екзотики далеких країн, хоч віддалено має спільні настроєві відтінки з українськими краєвидами [18].

Для Антіна Манастирського ілюстрація служила зоровим доповненням змісту того чи іншого твору. Тому не залежно від тематики творів, чи то реальні події чи фантастичні байки, художник намагався зробити їх максимально доступними для сприйняття у будь-якому віці.

іл.8. Ілюстрація до Милої книжечки

іл.9. Ілюстрація А.Манастирського
до Милої книжечки

З одного боку, ескізів А. Манастирського до дитячих творів збереглося дуже мало, можемо з ним в основному знайомитися безпосередньо у виданнях. З іншого боку всі ці книжечки зберігаються у бібліотеках у фондах рідкісної книги, тому не на всіх них можемо побачити підписи авторів. Крім того згадані вище мистецтвознавці подавали дуже суперечливі дані щодо цих книжок, не завжди вказуючи автора, видавництво, рік випуску.

Творчий доробок Антіна Манастирського у галузі графіки, і особливо ілюстрації є надзвичайно багатим та розмаїтим. Це цілком відповідає періоду, коли виникла потреба у великій кількості літератури для дітей, особливо такої, яка б виховувала майбутнє покоління українців. Адже праця львівських ілюстраторів стала затребуваною. І кожен видавець, особливо М.Таранько, намагався залучити до співпраці найкращих представників світу літератури та мистецтва. Кожне видавництво зосереджувалось на випуску якісної, в першу чергу ілюстрованої книжки чи журналу для українських дітей.

Популярність Антіна Манастирського, як талановитого ілюстратора була зумовлено особливим підходом митця, а також любов'ю до цієї справи. Художник надавав персонажам, пейзажеві, й усій побутовій композиції, як і інші львівські графіки О.Кульчицька та О. Курилас, українського народного характеру. Художник показує головних персонажів в національних образах як галицьких селян, міщан, князів, козаків. Пейзажі рідної природи, що так натхненно змальовані у графічних творах митця, мають національний характер: краєвиди карпатської природи, українських степів та ін.. Навіть в ілюстраціях до творів іноземних письменників, художник часто зображає українську природу[19].

Звернемось до аналізу композиційної характеристики графічних творів А.Манастирського. Лінійно-штрихова система, що замінює в ілюстраціях колір, світлотінь, і гру рефлексів, надає творам оригінального характеру. Художник вводить у композицію лише необхідні виразально-образальні елементи, щоб не перенасичувати ілюстрації. З допомогою простих виразальних засобів графічної мови: штриха, лінії, пунктиру, якими користувався надзвичайно делікатно, художник вільно і легко виводить визрілі образи чорної ріллі, чи голої стерні із загубленими колосками[20].

Книжкові ілюстрації виконував в техніці штрихового малюнку пером і тушшю.

Отже, серед розмаїття тем в ілюстраціях Антіна Манастирського переважають зображення дітей та тварин. Не зважаючи на просту і врівноважену лінійно-штрихову техніку, митець надзвичайно добре передає емоції та вік зображених персонажів, в основному дітей. Стосовно зображення тварин, то і їх митець наділяє певною «емоційною мімікою», фактично їх персоніфікує, тим самим робить їх доступними і зрозумілими для юного читача. Багато ілюстрацій мають неприхований сатиричний зміст. У гумористичних ілюстраціях часто можемо зіткнутися із динамічним штрихом, що передає енергійні рухи персонажів. З особливим трепетом, та з неприхованою «усмішкою» художник зображує сільських хлопчиків-розбишак («Пригоди Богданчика- Пустунчика»).

Манастирський з успіхом виконував зовнішнє оформлення книжок – віньетки, шрифтові написи, кінцівки. Цікаві «Мила книжечка», «Пригоди горобчика». Та обкладинку серійного видання репертуару дитячого театру «Зустріч»(1928р.). Антін Манастирський і сам писав віршові оповідання для дітей українською та польською мовами [21].

Висновки. Автором статті, була зроблена спроба часткової систематизації творчого доробку А.Манастирського у галузі книжкової ілюстрації до творів дитячої літератури, що виходили на початку ХХ століття у видавництві «Світ Дитини».

Графічна спадщина Антіна Манастирського – це окрема сторінка мистецького життя Східної Галичини першої чверті ХХ ст. Особливе місце у цьому контексті займає ілюстрація Антіна Манастирського до дитячих видань, зокрема у співпраці із видавництвом «Світ Дитини». Адже і митець Антін Манастирський і видавець М.Таранько прагнули створити якісну ілюстровану книжку для дітей, яка б заохочувала до читання і виробляла естетичні смаки у юних читачів. Саме захоплення ілюструванням дитячих книжок, та самовіддана праця митця, принесла Антіну Манастирському велику популярність як ілюстратора дитячих видань.

Примітки і література:

1. Островський Г. Антон Іванович Манастирський: Нарис. – К.: Держ. в-во образтв. мистецтва і муз. літ-ри, 1958. – 29с.: іл.
2. Манастирський А.: Каталог персональної виставки / Уклад., вступна стаття Г.Островський . – Львів, 1958. – 14с.: іл.
3. Там само, с. 20
4. Манастирський А. Альбом / Під ред. Х. Саноцької. – К.: Мистецтво, 1980. – С. 14
5. Островський Г. Антон Іванович Манастирський: Нарис. – К.: Держ. в-во образтв. мистецтва і муз. літ-ри, 1958. – 29с.: іл.
6. Манастирський А.: Каталог персональної виставки / Уклад., вступна стаття Г.Островський . – Львів, 1958. – 14с.: іл.
7. Манастирський А. Альбом / Під ред. Х. Саноцької. – К.: Мистецтво, 1980. – С. 4 – 36. (120с., іл. вст.).
8. Там само, С.14
9. Батіг М. Волошки в житті: До 100-річчя від дня народження А. Манастирського // Жовтень. – 1988. – № 10. – С. 129 – 130.
10. Батіг М. Його волошки в житті // Образотворче мистецтво. – 2003. – №1. – С. 74
11. Яців Р. М. Львівська графіка. 1945-1990. Традиції та новаторство. – К.: Наук, думка, 1992. – 117 с.
12. Лагутенко О. Українська графіка першої третини ХХ століття. – К.: Грані-Т, 2006. – 240 с.
13. Манастирський А. Альбом / Під ред. Х. Саноцької. – К.: Мистецтво, 1980. – С. 14
14. Батіг М. Його волошки в житті // Образотворче мистецтво. – 2003. – №1. – С. 74
15. Корнеєва Г. Українська дитяча книжка Галичини (друга половина ХІХ – 1939 р.): Історико-краснознавчий аспект. – Львів, 2004. – С. 10.
16. Там само, С. 125 – 126
17. Там само, С.128
18. Батіг М. Волошки в житті: До 100-річчя від дня народження А. Манастирського // Жовтень. – 1988. – № 10. – С. 129.
19. Там само, С. 130
20. Батіг М. Волошки в житті: До 100-річчя від дня народження А. Манастирського // Жовтень. – 1988. – № 10. – С.130.
21. Манастирський А. Альбом / Під ред. Х. Саноцької. – К.: Мистецтво, 1980. – С. 18.